

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,91 + 0,05 (HST) = 2,00 dolary.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

No. 1.

(531.)

Vol. 24.

Thursday,

January 16,

2014

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravvy.ca

Hořící pochodně

Největším kulturním zážitkem minulého roku byl pro mne třídílný film polské režisérky Agnieszky Holland *Hořící keř*, který byl na festivalech v Karlových Varech, v Torontu a ve Vancouveru. Síla snímku nebyla ani tak v přesnosti, jako v zachycení atmosféry doby a ačkoliv v těchto dnech uplynulo 45 let od sebeupálení Jana Palacha, pamatují si atmosféru té doby docela přesně.

Mnohokrát jsem slyšel zpochybňovat novozákonní evangelia, že byla sepsána dlouho po ukřižování Ježíše Krista, že jsou nevěrohodná, ale nejstarší Markovo evangelium vzniklo zhruba dvacet let po této události. Někteří badatelé vznik evangelia dokonce posouvají až do roku 40 našeho letopočtu. Přestože bychom již mezi synoptickými evangelisty (Matouš, Marek a Lukáš) našli rozpory, podstata zvěsti zůstává stejná. Evangelistům nešlo o to, jaké řemínky na botách nosil Jan Křtitel ani o druh kobylek, které jedl, chtěli vyjádřit něco zcela jiného.

Český režisér Robert Sedláček ve vynikajícím pětidílném seriálu *České století* (možno nalézt v archivu *České televize*) popisuje pět období z našich dějin. Prvního prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka na počátku první světové války. Vidíme ho v roce 1915 ve Švýcarsku, kdy se doví, že se mu zhroutila manželka, jedna dcera je s ním a druhou zatkl rakouská policie, jeden syn, Herbert, zemřel a druhý, Jan, je na opačné straně barikády. Přesto jde se svou vírou v Boha, demokracii a pokrok stále za vizí Československa. Druhý díl je spíše dialogem mezi Edvardem Benešem a Emanuele Moravcem, který chtěl za každou cenu vypovědět válku Hitlerovi. Beneš odmítá vstoupit do války, protože by to byla jatka a k válce ještě nedozrál čas. Sebe přirovnal k šachistovi, zatímco Moravce k boxerovi. V třetí části, která se jmenuje *Kulka pro Heydrichase* jedná převážně o rozhovor mezi Benešem a německým sociálním demokratem Wenzelem Jakschem, který se snažil zabránit odsunu sudetských Němců. Ve čtvrtém dílu se Sedláček zabývá únorovým převratem a ukazuje i určitou naivitu demokratických politiků, kteří nebyli schopni čelit promyšlené strategii komunistů. A v závěrečném dílu *Věšení soudruha* je vykreslena Gottwaldova paranoia, když získal tolik vytoženou moc. Nakonec Gottwald přežil Slánského pouze o několik měsíců. Při tom celé toto období hrůzovlády jako by bylo historicky ohraničeno popravou Milady Horákové a končilo popravou právě Rudolfa Slánského. Je to období hrůzy a koncentračních táborů.

Přítom zkušnosti jedněch z jednoho období pro druhé, kteří to neprožili jsou nesdělitelné. Hrůzy Protektorátu vystřídal teror komunismu. Nadějně však je to, že po určitém čase tyto ďábelské síly začnou ztrácet sílu a moc nad člověkem a jedinec se z její moci osvobozuje. Začne jaks dýchat volněji. A to se stalo v šedesátých letech, kdy se najednou začala objevovat divadla malých forem, začali se točit skvělé filmy, před knihkupectvími stály fronty na knihy Alexandra Solženicyna.

Přestal se rušit Londýn a Hlas Ameriky a dokonce i hudební odpoledne Svobodné Evropy, které se začalo vysílat 15. února 1965, kde se střídali Honza Douba (Jan Měkota), Rozina Jadrná, později Pokorná, a Ludo Dvorský (Ludovít Šebesta). Jako odpověď začal bolševik vysílat ve stejnou dobu Mikrofórum. Nebyla to zlá pomsta. Hudební odpoledne Svobodné Evropy se

POHŘEB JANA PALACHA 26. LEDNA 1969

ozývalo z rozhlasových přijímačů v hospodách, poslouchalo se na chmelových a lesních brigádách. Zkrátka všude.

A pak po plíživé kontrarevoluci přišla plíživá normalizace. Nejprve šok a pak přišla hra na to, že se vlastně nic nestalo. Jen tu a tam se objevilo nějaké nové nařízení, nový zákaz. Pamatuji se, jak můj spolužák Jan Rafaj popsal situaci jako kleště, které ho stále víc a víc svírají. Najednou se nedalo dýchat a uprostřed této tíživé situace se objevilo napomenutí - výkřik.

Pamatuji se, jak jsme v neděli po obědě seděli ve velké posluchárně Přírodovědecké fakulty UK na Albertově a jak se diskutovalo o tom, co se stalo a najednou někdo přišel a říká, to je důležitá zpráva: „On umřel!“

Pohřeb se konal o týden později v neděli 26. ledna 1969. Těžko dnes odhadnout, kolik lidí se smutečního průvodu zúčastnilo. Do Prahy se sjížděly autobusy z celé republiky.

Po obřadu byla rakev přenesena do pohřebního vozu, za nímž se seřadil průvod, který prošel přes Ovocný trh, Celetnou ulici na Staroměstské náměstí a zastavil se před budovou Filozofické fakulty. Poslední rozloučení na Olšanských hřbitovech se uskutečnilo již pouze za účasti rodiny, pozvaných hostů a novinářů. Nad hrobem kázal evangelický farář Jakub S. Trojan, který zdůraznil obětování se Jana Palacha pro druhé: *V tomto cynickém století, v němž nás často děsí druzí, a my opět děsíme je, a v němž se mnohdy lekáme, jak jsme všichni vnitřně malí, on nás přivedl k tomu, abychom se ptali otázkou, která z nás může učinit velké lidi: Co jsem udělal já pro druhé, jaké je mé srdce, za čím jdu, čemu sloužím, co je pro mne nejvyšší životní hodnotou?*

Jenže normalizace pokračovala a ani sobotní dopolední rozhlasový pořad věnovaný Janu Palachovi se pár

hodin po pohřbu nesměl reprizovat. Když se koncem února 1969 upálil Jan Zajíc, zamířil jsem do Svazu vysokoškolského studentstva. Tam se „úřadovalo“ jako normálně a když jsem se zeptal, jestli Svaz vydá nějaké prohlášení, tak mi student v saku rozzlobeně oznámil, že žádné prohlášení nebude.

O pár let později děkan teologické fakulty F. M. Dobiáš, profesor etiky, když Bohdan Mikolášek zazpíval při výročí Palachovy smrti písničku *Ticho*, označil tuto akci jako „palachiadu“ a organizátory akce nechal potrestat; student Rafaje, který ho napomínal k slušnému chování, označil za hysterika. Byl to stejný profesor, který v lednu 1969 napomenul svého kolegu Turnského, aby Palachovu oběť nezlehčoval, když alibisticky tvrdil, že se to nedá srovnávat s upálením Mistra Jana Husa a jako teolog profesor Dobiáš pomáhal připravit smuteční rozhlasový pořad před pohřbem Jana Palacha. Na což vzpomíná publicista Jiří Černý. I to patří k obrazu doby sedmdesátých let.

Jenže, když jsem sháněl informace k tomuto článku, objevil jsem jinou informaci: 6. března 2003 ráno (tedy před jedenácti léty) na pražském Václavském náměstí se upálil devatenáctiletý Zdeněk Adamec z Humpolce na protest proti neutěšenému stavu společnosti a iráckému válečnému tažení, do kterého byla zapletena naše vláda, a v noci z 1. na 2. dubna 2003 se upálil na Karlovarské třídě v Plzni jednadvacetiletý vysokoškolák, dobrovolný záchranář Roman Mášl z Prachatic (Zdeněk Štefek - blog.iDnes.cz).

I tato informace patří k obrazu 21. století. Jenže nevím, co s ní. Jsem jiná generace a jak jsem řekl, zkušenosti jsou nesdělitelné anebo jsme trochu cyničtější. Nebo je cyničtější doba?

Aleš Březina

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK NEWSPAPER
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 9. 2., 16. 3., 6. 4., Velký Pátek 18. 4. (VP), a 4. 5. v 13 hodin.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby budou v březnu.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby budou v březnu.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby budou v březnu

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby budou oznámeny.

Sokol Toronto

**Cvičení pro děti je každou sobotu
od 16:30 do 18:30 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21, , North York;**

**Cvičení pro dospělé je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.
v G.Harvey C.I., 1700 Keele St.,
Informace: Marie Crhakova: 416/242 - 5914**

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: slepcevam@sympatico.ca.

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8
Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)

každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,
před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,
ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,
pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha,
která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá
za správnost údajů v nich uvedených.

**We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.**

P. F. 2014

Prísloví říká: Mikuláš na sněhu, Vánoce na blátě. Tentokrát však byly Vánoce v Torontu na ledě a do toho přišla s krásným přáním kanadská pošta: Zruší dodávání zásilek v městě do poštovních schránek a zvýší poštovné.

Důvodem bylo snížení přepravy poštovních zásilek. Proč k tomuto snížení došlo? Vinu nese všemožný kazisvět internet, ale také i kanadská pošta samotná; jednou jsem byl dokonce i za místním poslancem, protože noviny šly z Toronta do Toronta čtyři týdny. Plakali jsme. Nyní pláče kanadská pošta a my s ní, ačkoliv v poslední době chodí pošta, alespoň zde, celkem dobře.

S touto situací se musíme nějak vyrovnat, proto budeme v tomto roce vycházet jednou za tři týdny a v roce 2015 jednou měsíčně. Chtěli jsme čtenáře nějakým způsobem kompenzovat snížením ročního předplatného, ale již nyní jsou noviny nevýdělečné.

Od loňského roku jsme zpřístupnili internetovou verzi a řadě z Vás noviny posíláme touto cestou. Doporučená cena pro PDF je v Kanadě 22 dolarů a v ČR 400 Kč, ale jsme vděční za jakýkoliv příspěvek na toto vydávání.

Děkujeme také korejské tiskárně KT WEB, která nám snížila cenu o 10 procent, takže noviny mohou vycházet v této formě i nadále.

Jelikož noviny vycházejí jednou za tři týdny, budeme aktualizovat i náš kalendář, který naleznete na webové stránce kalendar.zpravy.ca, dále se nám podařilo navázat díky panu Novotnému z Česko-Severoamerické komory kontakt s rozhlasovými stanicemi Tipradio, která zatím pokusně vysílá naše zpravodajství z NHL. Toto denní zvukové zpravodajství naleznete nově na stránkách hokej.zpravy.ca. Tipradio lze nalézt na webových stránkách tipradio.cz.

Do roku 2014 přejeme všem čtenářům to nejlepší a abychom se tady všichni sešli i v roce 2015!

Aleš Březina

Kalendář www.kalendar.zpravy.ca

2014

19. 1. (ne) 17:00

Nokturna na Masaryktownu
Jiří Grosman - Jazz Quintet
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.
Tel.: 416/481-7294

23. 1. (čt) 19:00

Theatre Around the Corner
o vancouverském divadle a jeho zakladateli
Josefu Skálovi
Restaurace Destingo
741 Queen St. W.
(roh Tecumseth)

22. 2. (so) 18:30

Akuna Gala 2014
Novohotel Mississauga
Ballroom Paris „A“
3670 Hurontario, Mississauga
905/845-0428 a 1-877-692-5862.

25. 1. (so) 19:00

Mardi Gras
Sokolské Šibřinky
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

9. 2. (ne) 14:00

Maškarní odpoledne
Dětské sokolské Šibřinky
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

15. 2. (so) 19:00

Farní ples
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.

23. 3. (ne) 17:00

Nokturna v městě
Duo Ventapane
Martin Karlíček - piano
Mana Shiraiši - housle
Kostel sv. Václava

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.satellite416.com

www.spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.1.satellite1-416.com

www.1.zpravy.ca

www.1.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

www.kalendar.zpravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních
Nového divadla v Torontu

www.divadlo.zpravy.ca

NHL

O jednotlivých zápasech v Torontu
Rozhovory s hráči a reportáže

www.nhl.zpravy.ca

www.nhl.spravy.ca

Denní zvukové zpravodajství z NHL

hokej.zpravy.ca

hokej.spravy.ca

Jak vyjdeme v roce 2014

- # 1- 16. 1. 2014
- # 2 - 6. 2. 2014
- #3 - 27. 2. 2014
- #4 - 20. 3. 2014
- #5 - 10. 4. 2014
- #6 - 1. 5. 2014
- #7 - 22.5.2014
- #8 - 19.6.2014
- #9/10 - 17.7. 2014
- #11/12 - 14.8. 2014
- # 13- 4.9.2014
- # 14 - 25.9. 2014
- # 15 - 23.10. 2014
- # 16 - 20. 11. 2014
- # 17/18 - 18.12. 2014

Financial

Kursovň listek

100 Kč	5,41 CDN
1 CDN \$	18,48 Kč
1 EURO	1,49 CDN \$
1 CND \$	0,67 EURO
1 US \$	1,09 CDN \$
1 CND \$	0,91 US \$

Universal Currency Converter - 17. 1. 2014

1 CDN \$	18,46 Kč
1 EURO	27,50 Kč
1 US \$	20,19 Kč

ČNB - 17. 1. 2014

Toto číslo jsme dali do tiskárny

17. 1. 2014 v 5:00

Příští číslo vyjde:

6. 2. 2014

Uzávěrka: 1. 2. 2014

Sokol Toronto Vás srdečně zve na tradiční Sokolské Šibřinky ruz

"MARDI GRAS"

V sobotu 25. ledna 2014 v 19.00 hodin

ve společenské hale sv. Václava 496 Gladstone Avenue, Toronto

K tanci a poslechu hraje Trio Dušana Drobného
Možnost zakoupení večere;

Vstupné: \$25,00, \$20,00 v masce, \$15 studentů, 10,00 v masce
Ceny za nejlepší masky! *50/50 tombola*

SOKOL TORONTO

Srdečně zve všechny děti na tradiční

DĚTSKÉ ŠIBŘINKY - „MAŠKARNÍ ODPOLEDNE“

Neděle 9. února 2014 Od 14.00 do 16.30 (2.00 PM do 4.30 PM)

HALA KOSTELA SV. VÁCLAVA 496 GLADSTONE AVENUE TORONTO

Vstupné \$ 5,00 včetně občerstvení pro děti

Odpoledne plné her a pěkné zábavy pod vedením sokolských evitelů.

Informace: Marie Črbáková 416 242-5914, Email: mariecrb@vpl00.ca

January 19th. 5.P.M.

Nocturnes in the City presents

tribute to

New Orleans

and saxophonist Sidney Bechet

George Grosman

& BOHEMIAN SWING

Prague Restaurant

Masaryktown, 450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

Tickets: \$25.00 at the door \$15.00 students

Subscriptions/group rates/info: **416 879 5677** or Nocturnesinthecity@gmail.com

www.nocturnesinthecity.com

Prague Restaurant is offering their event special: appetizer, entree & dessert Prix fixe \$20.00

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2

Tel.: (613) 562-3875

Fax: (613) 562-3878

E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace

Ottawa, ON K1M 2A1

Tel.: (613) 749-4442; 749-4450

Obch. zast.: (613) 748-1773

Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500

Toronto, ON M4W 3E2

Telefon: 416-972-1476

Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate

of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,

Calgary, AB T2H 0S7

Tel.: (403) 269-4924,

fax: (403) 261-3077.

E-mail:

jelinek@terramanagement.com.

Montreal, Quebec

Honorary Consul:

JUDr. Hynek Žilkovský

2020 University, Suite 1920.

Montreal, QC

Tel.: (514) 316-4383

E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates

of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,

Calgary, AB T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543,

Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982

luzanzotto@shaw.ca

Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine

Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3

Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496

Fax: (514) 421-1583

slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com

Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge

Newmarket, ON L3X 1V7

tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166

slovakconsulateto@gmail.com

Michael Martinec, Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor

Vancouver, BC V5Z 1E4

Tel. & Fax: (604) 682-0991

e-mail: stan.lisiak@gmail.com

Hours: Tuesday 14:00-16:00,

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul

Jurisdiction: British Columbia

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr
Munk**
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.comOrdinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.**Tel.: 416/533-0005****ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net**Mind & Body**

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

we provide

Registered Massage Therapy
Craniosacral Therapy
Lymphatic Drainage (CDT)
Lymphoma Treatment
Hot Stone Massage
Low Level Intensity Laser
Naturopathic Medicine
Acupuncture
Chiropractic Treatments
Relationship Issues and Psychotherapy
Osteopathy, Yoga, Addiction Counselling.**Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby**2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)
Tel.: 416/823-1165E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca**K. H. Frank versus Vladimír Krajina**

Někdy před měsícem jsem si v Torontu povídal s mladým, univerzitně vzdělaným Čechem. Dostali jsme se na druhou světovou válku, na Mnichov, na K. H. Franka. Můj mladý český přítel jméno znal a také věděl, že to byl nacistický předák v Praze v době Protektorátu. Zeptal jsem se ho, jestli mu něco říká jméno Vladimír Krajina. Neříkalo mu vůbec nic. O tři týdny později jsem měl podobný rozhovor s jiným mladým univerzitně vzdělaným Čechem. I ten věděl, kdo byl K. H. Frank. A ani jemu jméno Vladimír Krajina naprosto nic neříkalo. Před dvěma dny jsem při obědě s mladou vysoce inteligentní univerzitně vzdělanou Češkou na K. H. Franka zabrousil úmyslně. Věděla, kdo K. H. Frank byl a dokonce o tom nemusela ani moc uvažovat. Tak jsem se číhově zeptal, co ví o Vladimíru Krajinovi. Nevěděla vůbec nic, neznala ani Krajinovo jméno.

PAMĚTNÍ DESKA VLADIMÍRU KRAJINOVÍ V PRAŽSKÉ BOTANICKÉ ZAHRADE

FOTO: M GABÁNKOVÁ

Samozřejmě, když jim nikdo o Krajinovi nic neřekl, nemohou o něm nic vědět. A to je mi upřímně líto. Každou chvíli slyšíme, že nemáme hrdiny. Opravdu nemáme? Nemyslím, že je to pravda. Soustředíme-li se jen na období začínající rokem 1938 a končící rokem 1989, uvidíme galerii postav, za které se nemusíme stydět. Nebudu se pokoušet je všechny nebo i jen reprezentační skupinu vyjmenovat: Víím, že jsou jich zástupy a že znám jen hrstku. Soustředím se jen na ty, o kterých něco vím a jejichž stopa zůstala čistá i dávno po jejich smrti. A soustředím se na vojáky a politiky (i když mě nedávno zaujala definice hrdiny jako člověka, který vybuodoval úspěšný podnik a dal práci desítkám lidí. Autor: Ladislav Kroupa, víc než 12 roků nedobrovolný student komunistických kriminálů).

Začnu s mobilizací v roce 1938: muži přicházeli z práce, vyměnili oblek, něco snědli a běželi se hlásit. Bez gest, bez patosu, tak neuvěřitelně samozřejmě...brali mi dech... A hrdinství slov ze stejného času, hrdinství ochotné obětovat svůj národ na oltář světového míru: Po Chamberlainově prohlášení v britském parlamentu, že přijme Hitlerův mnichovský diktát, Jan Masaryk se ho zeptal (a stejnou otázku položil i ministru zahraničí Lordu Halifaxovi): Bude Československo pozváno do Mnichova? Oba odpověděli negativně. Masarykova reakce: „Jestliže jste obětovali můj národ, abyste ve světě zachovali mír, budu první, kdo vám bude tleskat. Ale jestliže mír nezachráníte, Bůh pomoz vašim duším.“ Mezi těmi, o nichž Churchill řekl, že nikdy v historii nedlužilo tolik lidí tak mnoho několika jedincům, o letcích britského královského letectva, které chránilo Londýn a Anglii proti německé *Luftwaffe*, byli i naši českoslovenští chlapi a mladí muži. Jedním z nich byl brněnský advokát, dr. Jan Gellner, po válce v Kanadě novinář a profesor na vojenské akademii v Kingstonu. Nevím, kdo by mohl upřít nejvyšší poctu hrdinství skupině našich parašutistů, kteří na pražské třídě smrtelně postřelili Hitlerova brutálního zástupce v Protektorátu, SS Gruppenführera Reinharda Heydricha a skoro všichni za to zaplatili životem. Stejně jako

zaplatili životem všichni muži v obcích Lidice a Ležáky. Stejně jako životem zaplatil za svoji odvahu generál Alois Eliáš. Doufám, že někdo si vzpomene na jeho dopis říšskému protektorovi Neurathovi, když Neurath zastavil vydávání Masarykova díla: „Toto je neslýchaný čin v naší kulturní autonomii“, a po Frankově článku ve *Völkischer Beobachter*, označujícím Eliáše za vůdce protinacistického odporu, poznamenal: „Ten kravavý pes žádá moji hlavu.“ Životem platili i Milada Horáková a Heliodor Pika a stovky vězňů v uranových dolech a v kriminálech po celé zemi.

Byla i vítězství nekrvavá: 26. října 1951 torontský *Telegram* ve zprávě o jednom z *nejvelkolepějších útěků z tyranie v moderních dějinách popisuje ukradení se zbraní v ruce komunistického vlaku a jeho unesení z pražského Wilsonova nádraží přímo do klína spojeneckých vojáků ve Wildenau v Německu.*

Ale já jsem v tomto článku chtěl napsat pár slov jen o jednom z nich, Vladimíru Krajinovi (i když jsem na začátku napsal, že se soustředím na vojáky a politiky). Už proto, že jsem měl čest se s ním několikrát setkat. Krajina byl jedním z nejmladších profesorů Univerzity Karlovy. Jeho obor byla botanika. Brzy po vypuknutí druhé světové války začal žít dvojím životem: ve dne profesor

botaniky, v noci jeden z vůdců odporu proti nacistům. Trochu později se přesunul do kopcovitých a skalnatých severních Čech, odkud vysílal informace (včetně Hitlerova rozhodnutí napadnout Sovětský svaz) prezidentu Benešovi do Londýna. Několikrát se mu podařilo v poslední chvíli uniknout zatčení gestapem. Ten den, kdy se mu to nepodařilo, na skále nedaleko místa, kde Krajinu obklíčil gestapácký oddíl, český básník popsal Krajinovo zatčení v oslavné básni. Nacisté si Krajinu drželi jako rukojmího, ale nakonec jeho i jeho ženu zachránil německý důstojník, který zastavil všechny popravy. Komunisté doufali, že získají Franka jako svědka proti Krajinovi, který na Benešovo přání (ačkoliv se chtěl vrátit k akademickému životu) vstoupil do národně socialistické strany. Ale Frank při výslechu prohlásil, že Krajina byl nejstatečnější Čech, s kterým se setkal. V roce 1947 byly zaslány *pekelné balíčky* ministrům Petru Zenklovi, Janu Masarykovi a Prokopu Drtinovi. Vladimír Krajina hrál hlavní roli při objevení pachatelů: jeden byl ze sekretariátu komunistické strany na Moravě. Jeho projev 27. února 1948 v Obecním domě v Praze ke studentům inspiroval jejich pochod na Hrad. Tu noc Krajina uprchl na lyžích do Německa. Usadil se ve Velké Británii, kde byl oficiální sovětskou publikací obviněn z kolaborace s nacisty. Krajina ji žaloval (uprchlík, prakticky bez prostředků zkřížil zbraně s jednou z největších světových velmocí). Příklad skončil v nejvyšší instanci, House of Lords. Mnozí lordi vyjádřili obdiv Krajinově činnosti v druhé světové válce, ale nakonec museli uznat diplomatickou imunitu sovětského časopisu. Poslední zastávkou Krajinova života byla Britská Kolumbie. Přednášel na univerzitě stejného jména, byl redaktorem univerzitní publikace *Ecology of Western North America* a hlavním autorem knihy *Vegetation and its Environment in North America*. Byla po něm nazvána - v Britské Kolumbii - lesní rezervace, a československá vláda mu udělila vyznamenání Bílého lva. Při svém posledním setkání s ním jsem mu řekl, že ho považuji za největšího českého hrdinu minulého století. Jeho odpověď: „Přestal jsem být hrdinou, když jsem Československo opustil.“ Dovoluji si odpovídat.

Josef Čermák

You are cordially invited to celebrate with us at the

Akuna Gala 2014

Saturday, February 22, 2014
Cocktail Reception begins at 6:30 PM

Novotel Hotel Mississauga
Ballroom Patra "A"
3670 Hurontario St.
Mississauga, ON

Tickets: \$120
Table (10 persons): \$1,000
Order your tickets through Akuna:
905-818-0281 / 1-877-692-5862
cansalunakuna.ca

Akuna
Dinner & Entertainment @ Akuna

Dívejme se, už se kácí v našem lese

Nazdar, a medle v prvním týdnu 2014 umřel Phil ze slavných *Everly Brothers* a můj kamarád Zdeněk to komentoval slovy: „Už se zase kácí v našem lese!“ Psát nekrology, čili vzpomínku na nebožtíka, přijde co sentimentální povinnost na každého pisálka, jak se blíží k sedmdesátce a někdy i dříve. Psát vzpomínku není snadné, pokud jeden neopisuje oficiální životopis z *wikipedie*. Snažím se napsat vlastní průsečík se slavným zemřelým.

Everly Brothers dominovali pop-music v šedesátých letech, kdy jsem před půlnocí ladil *Radio Luxembourg*, vesměs v mé rodné zemi zapomenuté. Ztrácelo se vedle silnějších lokálních stanic a Svobodná Evropa byla rušena, ale kolem půlnoci rušičky utichly a signál se očistil od komunistického svinstva - abychom nevěděli, že existuje víc než řízná dechovka k manifestaci.

Český hudební rebel zvaný Ivo Pavlík měl skupinu muzikantů, kteří hráli dekadentní repertoár ze Západu a Pavlík ozvučil náš maturitní večírek v roce 1964 a láskyplné písničky *Everly Brothers* učinily moje léta na gymnáziu v Ostravě nezapomenutelnými.

Bratři Everlyové zkomponovali pětasedmdesát singlů a z toho jedenáct světových hitů, které vyšplhaly na první místo kdejaké hitparády, natočili dvaadvacet studiových alb a kosmický úspěch přinesl i komické spory a v sedmdesátých letech se rozhádání bratři rozešli, ale sólo kariéra se ani jednomu nezdařila.

Vzpomínkový kompilací bylo vydáno více než originálních alb, což svědčí o přitažlivosti melodií i nostalgii mé generace, která v té atmosféře dospívala a je milovala. Kdesi v prostoru je pár děvčat, dneska babiček, které zajisté tyto dojaky pamatují a s nostalgií sdílejí.

Když tuto vzpomínku píšu, zaslechl jsem zprávu, že fotbalista Eusebio už taky není mezi živými a on taky patří do houfu celebrit, které jsem vnímal, když jsem nabíral rozum v šedesátých letech.

Na počátku jsem napsal, že psát nekrolog není snadné, ale budu to procvičovat, když pámbůh dá a některé celebrity, co jsme ctili přezíjí.

Je dobré mít vzpomínky a jak si vzpomínáš na to ty? Přeji hezky den!

Rost'a Firla

Milý Rostó,

děkuji za vzpomínku a začnu od konce. Eusebia jsem na vlastní oči viděl pouze jednou, v roce 1963 v Praze. Tehdy zde hrála Benfica a v předvečer zápasu se hrálo utkání veteránů Sparta-Slavia. V brance Slavie tehdy chytal téměř šedesátiletý Plánička, což bylo atrakcí i pro hráče z jednoho z nejlepších týmů na světě. Přišli do sportovní haly, byli tam jak Eusebio, tak i autor obou branek z utkání proti Dukle v Lisabonu Coluna. Na Strahově pak Benfica uhrála remízu 0:0, což jí stačilo k postupu. Portugalsko se pak proboujvalo na MS v Anglii do semifinále, kde prohrálo s Anglií 1:2. Obě branky Angličanů vstřelil Bobby Charlton, za Portugalsko snížil z penalty osm minut před koncem právě Eusebio a když utkání skončilo, tak se Eusebio rozplakal. V roce 1967 pak běžel v kinech senzační širokoúhlý barevný film *Gól*. Dokument z MS. Dostal jedno z největších ohodnocení v historii Literárních novin, hned po Bergmanově *Sedmé pečeti*. Zrovna jsem krátce na to maturoval a rozcházel se s dívkou, s kterou jsem byl na tomto filmu. Jim dvěma jsem věnoval básničku, kterou jsem téměř po půl století dal do své mozaikové knížky *Řetěz bláznů*:

A Eusebio plakal

Plakal jak malý chlapec
pro naději 90 minut.

A taky pro nás.

Jakoby předzvěst agónie naší lásky.

Ríkají o něm, že je černá perla.

A má rád džez.

Bylo to jeho velké devadesátiminutové blues

a pak odešel, ale předtím plakal.

(květen 67)

A teď k první části vzpomínání. Pochopitelně, že se pamatují na *Everly Brothers* a jejich *Dream, Dream, Dream...* Ano, odcházejí ti, které jsme měli rádi. Vždyť vloni to byl Pavel

Bobek, před ním Karel Kryl, Dežo Ursiny, Petr Kalandra, Mejla Hlavsa... To byla naše generace.

Vzpomínáš na dobu, kdy jsme tuto hudbu poslouchali ze Svobodné Evropy. O hudebním odpoledni se zmiňují v úvodníku, ale ty říkáš, že o půlnoci rušičky utichly. To bývalo v noci ze soboty na neděli, kdy od půlnoci do tří do rána běžel pořad *All Together - Všichni dohromady*, v kterém se střídali hudební redaktory z československého,

CORNEL CHIRIAC

polského, maďarského, rumunského a bulharského oddělení. České oddělení zastupoval většinou Honza Douba, zajímavá byla bulharská redaktorka, prý velice krásná, která přeskakovala občas z bulharštiny do angličtiny, či do francouzštiny, ale i do maďarštiny.

Nejvíce se však pamatují na Rumuna Cornela Chiriaca a jelikož české rušičky nebyly zaměřené třeba na rumunské

vysílání, které ani Rumuni nerušili, tak pořad byl u nás relativně dobře slyšitelný a navíc asi v jednu hodinu vypínali i rušičku na 417 metrech, kde byl nejkvalitnější příjem.

Při tvém vyprávění jsem si vzpomněl právě i na jednu cestu do Rumunska, kdy jsem se v Sibiu setkal s nějakými studenty umělecké školy z Brašova. Byli posedlí uměním a jelikož se v té době nesměli v Rumunsku nosit dlouhé vlasy ani vousy, byl jsem pro ně neobvyklým modelem. Najednou vytáhli vodovky, tužky a začali mne malovat. Odměnou mi byl nocleh v jejich ubikaci. Jelikož tam byl čas ještě o hodinu posunutý, tak v jednu hodinu se zapnula tranzistorová rádia a všichni s nadšením poslouchali, jestli se ozve jejich přítel Cornel Chiriac. Později jsem slyšel, že špatně skončil a teď když jsi mi připomněl tu dobu, tak jsem pracně něco o něm vyhledal.

Narodil se v roce 1941 v Uspenkově v sovětské Bessarabii. Na střední školu chodil v Pitesti a později studoval angličtinu na univerzitě v Bukurešti. V roce 1963 debutoval v rozhlase s pořadem *Jazz včerejška a dneška*, později moderoval nejpopulárnější hudební program *Metronom*. Krátce po 21. srpnu 1968 uvedl baladu Mircea Floriana, jak pět malých a jeden velký vlk napadli ovčinec (podobnost s Krylovým *Bratříčkou zavírej vrátka*) a v zápětí uvedl *Back in the USSR* od *Beatles*. To mu procházelo až do roku 1969, kdy normalizace dorazila i do Rumunska a *Metronom* byl zakázán. V roce 1969 zorganizoval jazzový festival v Ploesti, kde prosazoval skupinu *Phoenix* z Timisoary a bukurešťskou skupinu *Sideral*. Koncert *Phoenixu* byl však zakázán. Chiriac se zamkl v hotelu a zapálil záclony. Při hašení požáru Cornel zmizel s nahrávkami *Phoenixu* a o několik dnů později se objevil v Rakousku, kde strávil nějaký čas v Treiskirchenu. Tam ho objevil ředitel rumunského oddělení Noel Bernard a Cornel začal pracovat pro rumunské oddělení *Svobodné Evropy*, kde obnovil program *Metronom*. Jednal často impulzivně a přicházel do konfliktu s americkým vedením RFE a byl téměř vyhozen z rádia. Hrozilo mu i vyhoštění z Německa. Prohlašoval, že jeho posláním není politika, ale hudba a přeložil operu Andrew Lloyd Webera *Jesus Christ Superstar* do rumunštiny.

Dne 4. března 1975 okolo půlnoci byl bodnut poblíž svého auta na parkovišti v Mnichově. Bylo několik podezřelých, včetně tří Turků (pozdější atentát na papeže Jana Pavla II. ukazoval stejným směrem); není vyloučena ani politická vražda rumunské tajné služby *Securitate*. Jeho popel převezla jeho matka na bukurešťský hřbitov *Reinverea*. 24. února 1995 byl v Ploesti otevřen klub Cornela Chiriaca.

Aleš Březina

BrouCzech - staronové české pivo

Pošmákněte si v Ontariu na lahodném zlatém ležáku z malého pivovaru v Nové Pace, který je zde od roku 1864

K ochutnání v restauraci *Praha* na Masaryktownu ve Scarborough

K dostání je ve víc jak čtyřiceti prodejnách s pivem od Oshawy až po St. Catharines.

Rovněž v obchodech v Ottawě, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwoodu, Kitcheneru, Londonu Windsoru a v přilehlých oblastech!

Najděte si váš *Beer Store* na www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager a klepněte na "View Locations"

V roce 2014 je snížena cena při nákupu 12 a 24 láhví (až o 20%)!

Informace o pivovaru: www.novopackepivo.cz

Z došlé pošty Odpověď panu Firlovi

Milý pane Březino!

Je mi jedno, zda tento příspěvek otisknete anebo jej pošlete panu Firlovi, ale chtěla bych, aby si to přečetl. Děkuji. Jinak považují váš časopis za šťastnou souhrnu kultury, současnosti i sportu.

Pane Firlo!

Píšete zábavně a bez předstírání, ale tentokrát jste mě rozlítil článkem *Každé dobré knižní psaní najde cestu k zfilmování*, zvláště věta: Neznám osobně nikoho, kdo by četl Pasternakovu knihu *Doktor Živago*, Tolstého tlustopis *Vojna a mír* atd... Vy musíte mít zvláštní výběr přátel a známých (a pochybuji, že paní Eva nečetla žádný z těch tlustopisů, když píše a píše velmi zasvěceně). Určitě nejsem sama, kdo četl Pasternaka či všechno od Tolstého či Dostojevského, a i Goethova *Fausta*... nebudu všechny ty klasiky jmenovat, můj úmysl není se vyťahovat svou čtenářskou vášní, ale ubezpečit čtenáře, že Tolstého tlustopis si zaslouží být čten. Film vyjádří jen děj, kniha vytváří a osvětluje lidské charaktery, většinou jazykem krásným, tedy alespoň v těch tzv. knihách klasických.

Tot vše!

Eva Kratochvílová, Guelph

Pár slov

K článku 15 procent

Viléma Kuna z Winnipegu

(Satellite 18/2013, 28. 11. 2013)

Přiznám se, že mne vždycky dokáže vytočit, když někdo dává rozumy nám debilům tady v téhle prdeli světa a přitom sedí ve Winnipegu nebo na jiném Marsu, odkud na to kouká jako zase my koukáme na Winnipeg.

Jen dvě poznámky, mohlo by jich být mnohem více: když operuje s tím průměrným příjmem, údajně teď 20 000 Kč měsíčně, tak by si měl zjistit, co se za tou statistikou skrývá. Za totality byly ty údaje totiž jiného rázu, protože průměrný bylo celkem rovno i tomu nejčastější, kdežto dnes, když je tu řada miliardářů a zřejmě tisíce milionářů, tomu tak NENÍ. Za nejčastější příjem (pokud vím, to u nás ale statistiky neoznamují), tedy takový, který má tak 95% obyvatelstva, bych já osobně, laicky ovšem, považoval stěží 15000 Kč, a kdyby se měli započítat i důchodci (a proč by neměli!?) tak by to pravděpodobně kleslo POD 10000 Kč měsíčně. Jenže to by chtělo sem jet a tady si promluvit s lidmi, včetně voličů KSČM, a to pan Kun zřejmě dělat nehodlá a jen ve Winnipegu počítá rohlíky: tak ať si to přepočítá teď s tím, co píšu, třeba mu to vyjde, že lidi FAKT dnes objektivně mají na žrádlo poměrně méně peněz, než měli třeba v r. 1988!

To samozřejmě neomlouvá blbost voličů KSČM, ale pokud uvažujeme JEN tak, že voliči jsou motivováni JEN hmotně, pak se aspoň přestaneme tolik divit a rozhořčovat.

K tomu tam cituje toho Klause, že se tu lidi nikdy neměli tak dobře jako teď, což je jen další ukázka Klausovy zhovadilosti, neboť „sytý hladovému nevěří“ - asi taky četl JEN ty oficiální statistiky. Tady naopak krize už opravdu těžce doléhá na milióny lidí, kteří mají jen na žrádlo, na ty pitomý rohlíky, a na nic jiného.

Je tu teď nověj vtíp, ale už zas tak nověj není, asi ho znáš: Víte, jaký je rozdíl mezi americkým (potažmo kanadským) důchodcem a českým důchodcem? Žádný! Oba si mohou dovolit jet na dovolenou do Prahy.

A ta druhá poznámka se týká tvé připomínky o Klausově extremismu. O jeho straně *Hlavu vzhůru* nevím vůbec nic, ale že Klaus v posledních letech působil jako těžkej psychopat, který už JENOM škodil, tedy opravdu jako svého druhu *extremista*, o tom by bylo možno sice se přít, ale já osobně se domnívám, že to je velmi blízko pravdy...

Ahoj!

Martin Machovec - Praha

Kde začíná extremismus?

V 18. čísle Satellitu 2013 k mému pojednání o volbách pan redaktor připojil poznámku, že některé strany mnou uvedené nejsou extremistické.

Jednalo se o Romskou Demokratickou Stranu, stranu Zelených a některé další.

Začnu Romskou Demokratickou Stranou, která ve volbách obdržela 0,01 %, neboli 609 hlasů. Proč se lidé z této strany vůbec namáhali, když ani jejich soukmenovci jí nevolili, kterých v Česku žije mezi 250 až 300 tisíc. (Podle centra pro práva Romů z roku 2003).

Bylo by velice zajímavé vědět, proč jí nevolila aspoň polovina Romů, když jak píše pan Březina „*preferují zaměstnanost před pasivním pobíráním dávek*“. Neprojevili Romové právě opak uvedené preference tím, že jí nevolili? V tom lze vidět extremismus, když hrstka lidí z RDS prosazuje nesplnitelná hesla o které není ani u vlastních lidí zájem. Romové, ač už 500 roků roztroušeni po celé Evropě, (Pozn. - Nejstarší dochovaný český záznam pochází z roku 1416. Kronikář píše „*Toho roku se po české zemi toulali cikáni a okrádali lidi.*“ z Wiki), se nedokázali přizpůsobit k zvyklým a etice hostujících zemí.

Představte si na moment opak fiaska a RDS by obdržela nejvíce hlasů v Česku a formovala by vládu. Není potom snaha RDS vládnout svým hostům extrémem?

Co je vlastně extrém - extremismus? Podle Wikipedie (zřejmě převzaté odjinud) „*Extremismus je termín, jimž bývají označovány jednání, ideologie či skupiny mimo hlavní (střední) proud společnosti*“.

Je to vágní označení hlavně z toho důvodu, že nikdo nemůže stanovit, kde začíná a kde končí. Z těchto důvodů ani komunismus ani nacismus nebyl považován za extrémní, pokud vládl.

Jestliže Romové měli ideu jako strana zelených, nastrčit nohu do dveří, pak nedemokratickým způsobem vyžadovat v parlamentě cokoli - „když mají také hlas“ (jako Greens v Kanadě). Vyhovět jim v tom co oni vyžadují a nikoliv k čemu dostali mandát ostatní většinové strany.

Pokud by se demokratické vlády světa držely toho návodu, pak demokracii (rozhodování většiny) můžeme vynést na hřbitov a zákony rozhodování většiny vyhodit na smetiště dějin.

„*Natřeme svět na zeleno*“ („*Paint the world green!*“) heslo Zelených. Jak nádherný slogan, každému to musí rvát srdce! Vše příjemné očím, potom snad i zeleně natřený plot bude vydechovat kyslík, jako listy stromů. Nesmíme se však nad jejich činy zamyslet a hlavně nevidět jejich násilnosti ve světě, při rušení lovu ryb a tuleňů a „*tree hugging*“ zabíhající dřevorubcům vykonávat jejich práci.

Ač Zeleným jde o ochranu stromů, nikde jsem neslyšel, neviděl jejich snahu postavit se proti nutnosti kácet také stromy na nehorázné množství papíru, použitého na reklamní letáky (flyers), rozšiřované lidem v tisícových tunách.

Je pro ně účinnější zachraňovat svět s „recyklováním“, avšak nezabraňují plýtvání papíru na letáky, aby se nemuselo recyklovat.

Také nikde nenajdete snahu Zelených o omezení nákladní dopravy na silnicích, nahrazením vlakovou přepravou, která by nejen snížila znečištění vzduchu, ale zlepšila též situaci v autodopravě. Jsou to jen malé ukázky z mnoha příkladů, jenže potom by asi Zelení přestali pro ostatní být zajímavými.

Pokud volič naskočí na nádherné „slogany“ slibující všechno co si občan přeje, pak samozřejmě ani komunistická strana nebyla a není extrémní.

Zachovalo se dost informací v archívech o tom, co slibovala KSČ v roce 1946 voličům, vedoucí k puči s vyzbrojenou milicí. Jejich program (lhaní) byl tak krásný, že i sedlák, který mi vypravoval po té, co už mu zkonfiskovali majetek a pustili ho z vězení, že také volil KSČ. „*Však slibovali nádherný život, že soukromí bude nedotčené, sedlákům ponechají jejich statky do 50 Ha*“.

Po naznačení jak je snadné nychytat lid na lež, i strany „*Změna* (s výsledkem 0,57%) a „*Hlavu vzhůru*“ (s výsledkem 0,42%) slibující modré z nebe jsou též extrémní.

Z výsledků těchto stran lze vidět jakýsi pokrok u českého voliče ve výběru, že nenaletí na všechno.

Sliby „*Změny*“ - „*Naši vizi je Česká republika jako země kde se dobře žije*“! Existuje snad nějaká strana, která tuto vizi (snahu) ve svém programu nepropaguje? Nabízí snad někdo ve svém programu utahování opasek?

Bylo by zcela jiné, kdyby tyto strany předvedly ve svém programu jakým způsobem chtějí dosáhnout úrovně Norska, Švýcarska atd. Vysokými daněmi? Nebo znárodněním a rozdáváním pokud bude, nebo navrtají naftu pod Řípem, aby se vyrovnali Norsku? Nic však takového neuvedly. Jen plané sliby!

O Pirátech nechci ani psát. Už samotný název říká, v čem spočívá jejich snaha, chtějí - anarchii. Neuznáním práv podnikatelů stanovené zákonem překračují i mezinárodní hranice, krádežím a přivlastněním patentních a ochranných známek by zničili vývoj v průmyslu.

Stranu Václava Klause „*Hlavu vzhůru*“ také nepokládá pan Březina za extrémní, protože jí založil bývalý prezident. Stačí však přečíst některou jeho knihu a hned poznáte jeho extremismus. Samotná kuponová privatizace, jejímž otcem byl právě V. Klaus, vedla k velkým extrémům - k tunelování.

Andrej Babiš v reakci na projev bývalého prezidenta po novém roce 2014 nazval V. Klause „*největším polistopadovým zlem*“ a podle něj by „*měl český národ prosit o odpuštění za to, co během 24 let své politiky vykonal*“.

„*Pokud by zmizela pětiprocentní klausule pro vstup do parlamentu, zřejmě by se některé z těchto stran dostaly do parlamentu*“ - píše pan redaktor.

Čeho by se tím docílilo? Jen to, že by byla ještě větší roztržičnost ve vedení státu vedoucí ke stagnaci v zemi a k častým volbám.

Spíše by bylo potřeba tuto hranici zvýšit na 10 %, čímž by si občané uvědomili, že mají volit své reprezentanty, kteří povedou stát, než aby se snažili prosazovat svoje úzké cíle malých menšin, tím že slibují nemožnosti a znevažují demokratický proces voleb.

Žádný stát nemůže fungovat bez řízení - vlády, proto dělat z voleb švejkovinu napomáhá jen extrémistům.

Stačí vzít na příklad některé hnutí jako - „*Nespokojení občané*“. Odhadem, většina lidí v Česku říká, že jsou nespokojení - je to národní trend. Proč potom toto hnutí není v parlamentě?

„*Strana pro otevřenou společnost (SOS)*“ - prohlašuje, že každý občan by měl být zodpovědný za svá rozhodnutí a činy!

Existuje snad vůbec nějaký stát, který nemá svoje zákony - Ústavu, která volá k zodpovědnosti všechny své občany? Nikoliv! Raději by si tito lidé měli prostudovat Ústavu České republiky, než ohlupovat druhé.

Co by bylo vhodné nejen v Česku, v Kanadě, ale všude kde probíhají volby, aby vedle volebních kampaní stran, media, školy atd. vedly kurzy a poučování a vzdělávání občanů podle jakých ukazatelů mají volit a čeho se mají vyvarovat.

**Chcete sledovat a ovládat
TV vysílání z pohodlí
Vašeho gauče?**

The future of IPTV

Česká a Slovenská televízia Jednoducho a bez počítača !
www.kablovka.com

Poučit voliče natolik, aby rozeznali lživé sliby od možných a snahy vedoucí jen k osobním ziskům, jak kandidáta, tak voliče.

Občan, volič by si měl uvědomit, že volby nejsou pro úzké osobní přání a představy jednotlivců (vedoucí k extrémům), ale mají být volbou nejschopnějších a morálních občanů pro nejprospěšnější běh státu a obecní blaho národa a každého jednotlivce.

Vilém A. Kun, Winnipeg (02-01-2014)

Vážený pane Kune,

nejprve bych chtěl poděkovat za příspěvek a zároveň na něj odpovědět. Zřejmě máme každý jiný počítač a tak jsem našel jako první tuto definici: *Vymezení pojmů; Extremismus je pojem velmi nejednoznačný, pojí se k němu celá řada definic.*

Ministerstvo vnitra využívá ve své koncepční činnosti tuto pracovní definici:

Pojmem extremismus jsou označovány vyhraněné ideologické postoje, které vybočují z ústavních, zákonných norem, vyznačují se prvky netolerance, a útočí proti základním demokratickým ústavním principům jak jsou definovány v českém ústavním pořádku. Mezi tyto principy patří:

- *úcta k právům a svobodám člověka a občana (čl. 1 Ústavy),*
- *svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát (čl. 1 Ústavy),*
- *nezměnitelnost podstatných náležitostí demokratického právního státu (čl. 9 odst. 2 Ústavy),*
- *svrchovanost lidu (čl. 2 Ústavy),*
- *volná soutěž politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítajících násilí jako prostředek k prosazování svých zájmů (čl. 5 Ústavy),*
- *ochrana menšin při rozhodování většiny (čl. 6 Ústavy),*
- *svoboda a rovnost lidí v důstojnosti a právech, nezadatelnost, nezcižitelnost, nepromlčitelnost a nezrušitelnost základních práv a svobod bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, víry a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, národního a sociálního původu, příslušnosti k národnosti nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení (čl. 1, čl. 3 Listiny základních práv a svobod).*

Extremistické postoje jsou způsobily přejít v aktivity, které působí, ať již přímo nebo v dlouhodobém důsledku, destruktivně na stávající demokratický politicko - ekonomický systém, tj. snaží se nahradit demokratický systém systémem nedemokratickým (totalitním nebo autoritářským režimem, diktaturou, anarchií). Tímto typem aktivit se zabývá Bezpečnostní informační služba na základě zákona č. 153/1994 Sb., dle § 5 písm. a). Zdroj rovněž Wikipedie.

Pokud tvrdíte, že Rómové jsou již 500 roků roztroušeni po celé Evropě a nedokázali se přizpůsobit zvyklostem a etice hostující země, pak se pod tímto zorným úhlem musíme podívat sami na sebe. Již 500 let žijí běloši v Kanadě a nedokázali se přizpůsobit zvyklostem a etice hostující země a jejich obyvatel. Rozdíl mezi těmito příklady je pouze jeden a to že Rómové (jak podle vás píše kronikář *cikáni*), podobně jako Eskymáci nikdy nevedli válku a nikoho ke svým zvyklostem nenutili vojenskou cestou. Pokud se má jejich život změnit musí to být demokratickou cestou a někde se začít musí a nevdí, že první volby skončily pro RDS. fiaskem.

Sám přiznáváte, že podle definice, kterou uvádíte by za extremismus nebyl považován ani komunismus ani nacismus, pokud by vládl. Zcela správně. V tom případě jsou extremisté všichni, kdo s komunismem nesouhlasí, nevolili ho a ti, kteří proti němu něco dělali.

Nevím, co je na tom extremistického, když někdo brání rezervaci nebo určitá zvířata, která jsou v ohrožení. Nevím také, co máte proti recyklování papíru. To, že třídím odpad nepokládám za extremismus. Rovněž nepamatuji se, že bych dostal nějaký leták propagující Zelené, ale denně dostávám reklamy na různé spotřební zboží, které nepotřebuji.

Úplnou novinkou je pro mne, že se Zelení nesnaží o omezení nákladní dopravy po silnicích. Pokud vím tak propagují hlavně v Evropě právě hromadnou dopravu a pak třeba i jízdu na kole.

Od té doby, co jsem v Kanadě slyším, že Skandinávské země jsou před krachem, ale stále dosahují ve všech možných hodnoceních prvních příček. Možná, že je to právě i díky jinému daňovému systému, jinému přístupu ke zdravotnictví, k penzím a ke vzdělání. Tato řešení nejsou na jedno volební období, ale běh na delší trať.

Hlavní výhrady, které mám proti *Pirátské straně*, je že zvýhodňuje lidi, kteří ovládají dokonale počítače a moderní technologie a že tím nutí člověka zabývat se ještě více virtuálním světem. Kradení patentů je spíše vlastní zemím jako je Čína a rozhodně se tak neděje přes internet. Každý má možnost si svá data na počítači ochránit, ale jde o to, aby tato svobodná výměna informací nebyla pouze pro stát nebo pro úzkou skupinu lidí. Jed o to, aby stát nediktoval, co na internetu smí být a co nesmí.

O straně Václava Klause zde nemíním hovořit. Je o mně známo, že jsem byl jeho odpůrcem od té doby, co se dostal do politiky.

Druhá věc proti které bojuji již od roku 1989 je pětiprocentní hranice. Pokud některá strana získá jedno křeslo má ho mít v parlamentu. Vy byste pětiprocentní hranici posunul dokonce na deset procent. Byly doby, kdy byla devadesát devět procent. K takovým volbám jsem však nechodil.

Pokud se jedná o nějaký populistický nesplnitelný slib, pak je to ujišťování současné konzervativní kanadské vlády, že bude mít vyrovnaný rozpočet. Zatím nikdy tento slib nesplnila, ale vždycky jí na to voliči skočí.

Aleš Březina

ČESKÁ TELEVIZE NOVÁ VIZE V TORONTU
PROMÍTÁ DOKUMENT S ANGLICKÝMI TITULKY

THEATRE AROUND THE CORNER

o vancouverském divadle
a jeho zakladateli Josefu Skálovi

Čtvrtek 23. ledna v 19.00
restaurace Destingo

741 Queen St. W. (& Tecumseth St.) Toronto

Vstupné \$35 (ne zahrnuje večeři)

Info: tel. 647 892 6912

email: novavize.ca@gmail.com

FARNOST SVATÉHO VÁCLAVA V TORONTĚ VÁS ZVE NA SVŮJ KAŽDOROČNÍ

Společenský Ples

SOBOTA
15. února
2014

VSTUPNÉ \$30.00
V CENĚ JE
ZAHRNUTA VEČEŘE

Hraje Skupina Miro Letka

BOHATA TOMBOLA

VEČEŘE SE
PODÁVÁ
OD 19.00 HOD.

HALA BUDE
OTEVŘENA
V 18.00 HOD.

DOPORUČENÁ
REZERVACE

Vstup jen ve společenském oděvu

Vstupenky se prodávají po každé bohoslužbě v neděli v kostele
a nebo telefonicky 416-538-2468 (paní Dana)

Originály televizní tvorby Milo Kubíka v knihovně na Masaryktownu

(Předběžná tisková zpráva)

Předběžná, poněvadž Aleš Březina, který zpracovává Milovu televizní pozůstalost (kopie půjde do archivu Libri Prohibiti v Praze), nebude se svou prací hotov až někdy v únoru. Ale protože si myslím, že jde o něco opravdu významného, rozhodl jsem se připravit předběžnou tiskovou zprávu.

Ti nejmladší asi nebudou vědět, kdo Milo Kubík byl, ale myslím, že ani nám starším a nejstarším neuškodí připomenout si jeho životní cestu a přínos krajské veřejnosti. Narodil se v Čadcích na západním Slovensku. Na slavné pražské škole FAMU se setkal se svojí budoucí ženou Alicí, nadanou zpěvačkou (kdyby Vás

někdy pozvala, nezapomeňte ji požádat, aby Vám přehrála nahrávku její *Ave Maria*). Po promoci Milo pracoval v bratislavském Studiu dokumentárních filmů. V roce 1968 se manželé přemístili do Toronta, kde Milo dostal zaměstnání v *North York Board of Education, Audio-Visual Department*. V roce 1971 Kubíkovi založili nezávislou společnost *Animate Canada*. Ve svém studiu vytvořili sérii animovaných filmů pro děti, vysílaných CBC a Radio Canada, *Adventures in the High Grass* (26 pořadů), *Silver Fur*, *Welcome to Our Small World* a nejuspěšnější sérii *Inuit*. To nebylo jednoduché: Alice a Milo si museli postavit scénu, včetně miniaturních modelů a loutek.

Z krajského (a českého a slovenského hlediska) je nepochybně nejdůležitější jeho práce v Československé televizní skupině *Okno-The Window* v Torontě ve studiu *MacLean Hunter Cable TV*. O tvořivosti pounorové uprchlické vlny svědčí, že televizní skupiny v českém a slovenském jazyce pravidelně vysílaly v Kitchener-Waterloo, v Ottawě, Londonu, Guelphu a Vancouveru. Torontský program vlastně začala Karla Hartlová, která před tím se svým manželem Pavlem Hartlem a Jiřím Voráčkem od ledna do června 1987 hrdinsky svět televizně obohacovali z Guelphu, v Torontu pak pokračovala s Alešem Březinou a s Ivanem Znášikem. Tato skupina vytvořila několik pořadů.

Pak se toho ujal Milo a vysílání řídil od roku 1988 do 1995. V té době jeho skupina vytvořila, vedle mnoha jiných programů, 75 půlhodinových *profilů*. Každý byl vysílán třikrát. Mezi těmi, kteří byli na programu *zповідání*, byli tehdejší ministerský předseda (a pozdější prezident) Václav Klaus, představitelé průmyslu a obchodu (Tomáš Baťa), vědci (Anna a Otakar Šírek), spisovatelé (Josef Škvorecký a Zdeňka Salivarová), hudebníci (Oskar Morawetz, Nicholas Goldschmidt, Jiří Bělohávek a Jiří Taxler), univerzitní profesori (Victor M. Fic), vedoucí spolků a organizací (Karel Buzek a Jan Waldauf), političtí vězňi (Milo Komínek), lidé pracující za války v odbojových organizacích (Emilie Peřinová) a ...tehdy už skoro stoletý ruský legionář v první světové válce, major Rudolf Hásek. Jeden z posledních programů je věnován rodině Ottových z Rakovníka. Jejich rakovnický podnik, založený Františkem Ottou v roce 1945, byl komunisty znárodněn a po pádu komunistů za éry ministra Dlouhého prodán firmě *Procter and Gamble*.

Mezi konferenciéry programů najdete jména známá ještě dnes i jména, která už málokdo zná: Zdenka Novotná, Eric Weldfon, Jana Jeřábková Fabiánová, John Hásek, Tomáš Mašek, Ivan Znášik, Otto Krčka, Eva Řeháková, Jan Rotbauer, Olga Turok, Sebastian Hergot, Livia Jakabeková, Aleš Březina, Katarina Smihulová. Nejčastějšími konferenciéry byli Olga Turoková, ale hlavně Josef Čermák. Ten člověk musí být u všeho...

A co o Milo Kubíkově dílu soudí kritik nanejvýš povoláný, Jiří Voráč v článku o České a Slovenské televizi v Kanadě v časopisu *Film a doba*. Článek jsem přeložil do angličtiny a protože nemám po ruce český originál, překládám zpět do češtiny ze svého anglického překladu: *Československá televizní skupina Okno-The Window představuje pozoruhodnou, dokonce jedinečnou kapitolu: jednu dobu poskytla Torontu pravidelné televizní vysílání, ale pozvolna vytvořila nezávislou dokumentární produkci, v které pokračuje do dneška. Jádrem této skupiny jsou Josef Čermák, který je zodpovědný za dramaturgii a řízení diskusí, a Milo Kubík v roli producenta, režiséra, kameramana, střiháče a zvukaře. Má-li někdo z čtenářů dojem, že Milo Kubíkovi fandím, má pravdu. Milo byl jedním z nejpěknějších lidí, které jsem v svém dlouhém (možná až příliš dlouhém) životě potkal. Jednou vám napíšu, co jsem našel v jeho pracovním deníku.*

Josef Čermák

PRESS RELEASE

Even the worst ice storm in recent history and a catastrophic power blackout in North Eastern USA and Southern Ontario has not stopped Czechevents web portal team to complete the Christmas gift for its viewers. It's computer specialists worked, some without having power, to finalize free access to 64 television stations broadcasting in our viewers' native tongues, from both the Czech Republic and Slovakia.

You could connect with **Czech Republic TV** <http://www.czechevents.net/links/cz-tv-stations-online>
Slovak Republic TV <http://www.czechevents.net/links/sk-tv-stations-online>
Contact: Lubomir Novotny 416/929-3432.

December 24, 2013

NOVINKY FINÁLE PLZEŇ 2014

Filmový festival Finále Plzeň, který proběhne od 27. dubna do 3. května 2014 v plzeňské Městské besedě, připravil pro nadcházející 27. ročník několik zásadních změn.

Kde nás najdete:

FINÁLE PLZEŇ ANEB ČESKO-SLOVENSKÝ FESTIVAL

© Navní cenu Zlatého kotlíčka budou v příštím roce kromě českých celovečerních hraných a animovaných i dokumentárních filmů (moci nově soutěžit i slovenské snímky „Mnoho filmů, které jsme v soutěžích promítali, bylo vyrobeno v koprodukcii se Slovenskem. Došlo jsme tedy k rozhodnutí, že soutěž plně reprezentová o kinematografii našich sousedů bude zajímavější jak pro zahraniční hosty, tak i pro laickou veřejnost, které je slovenská kultura velmi blízká.“ vysvětluje výkonná ředitelka festivalu Eva Venušková Košařtínová. Výrazně se také prohloubí spolupráce se Slovenským filmovým ústavem.

NOVÁ SOUPEŽ TELEVIZNÍCH FORMÁTŮ

Program festivalu v roce 2014 dále obohatí úplně nová soutěž českých a slovenských televizních formátů. Její vznik reaguje na aktuální útlak českých televizí na zkvalitňování své tvorby a absenci platformy pro soutěž jak v České republice, tak i její nedostatečnost v celé Evropě. Soutěžít se bude ve dvou žánrových kategoriích: dramatická tvorba a komediální tvorba. Finále Plzeň chce zároveň upozornit na možnosti případných televizních koprodukcí s ostávními zeměmi a rozšířit také televizní industry aktivity v rámci sekce Industry Days věnované filmovým profesionálům.

CO NABÍDNE FINÁLE PLZEŇ 2014?

Festival Finále Plzeň v roce 2014 opět nabídne kompletní českou filmovou hranou produkci za rok uplynulý od dubna 2013 do dubna 2014, výběr toho nejlepšího a nejzajímavějšího z dokumentů roku 2013 a 2014, unikáty z archivů, které jinde nejsou k vidění, retrospektivy či počty významným osobnostem. „Budeme také pokračovat v sekci ZOOM, která se zaměřuje na zahraničí,“ doplňuje Eva Venušková Košařtínová. Diváci se také mohou těšit na besedy s mnoha tuzemskými filmovými osobnostmi, venkovní promítání zdarma, autorská čtení nebo projekce krátkých filmů. Pro zahraniční a domácí profesionály budou určeny Industry Days i vydání Industry Guide.

Za Ludmilou (Lídou) Havrlantovou - 100

Lída se narodila 27. dubna 1913 ve Slezské Ostravě, v polsky mluvící oblasti rozsáhlého hornického města, v blízkosti pozdější hranice mezi Polskem a Československem. Vyrostla z ní pravá dcera nové Československé republiky. Navštěvovala školy, v kterých vládlo nadšení pro nový stát a pro humanitní principy prvního prezidenta, Tomáše Garrigue Masaryka a nabízely se nové příležitosti pro mladé ženy, dychtivé ujmout se nových rolí v zaměstnání industrializujícího se státu.

Její příležitost se dostavila, když dostala zaměstnání u obuvnické společnosti *Baťa* jako učednice šička, potom operátorka šicího stroje, kontrolorka a inspektorka. Byla vybrána do skupiny instruktorů a manažerů, kteří měli za úkol zřídit Baťovu továrnu ve Švýcarsku. Jedním z těch manažerů byl její budoucí manžel.

Nejen, že se vzali, ale jejich nová rodinka byla vybrána spolu s asi 200 dalšími ze 40 000 zaměstnanců české Baťovy organizace pro další Baťovu továrnu, tentokrát v Kanadě. Do Kanady připluli 4. srpna 1939.

Válečná léta přinesla starosti o rodiny, které zůstaly v Československu, ale ty starosti byly alespoň z části zapomenuty během pomoci, která se skládala hlavně z vaření pro skupiny československých letců, kteří byli RAF do Ontaria posíláni na výcvik v rámci *Commonwealth Training Program*.

Po skončení války a komunistickém převzetí moci přišly do Kanady nové vlny uprchlíků, které potřebovaly pomoc. To všechno Lída nabízelo příležitost rozšiřovat svoje zájmy. Její vlastní školní vzdělání skončilo střední školou, ale ve skutečnosti nikdy neskončilo. Přes problém získání českých knih z Československa dominovaného komunisty, Lída si vybudovala knihovnu o několika tisících výtisků českých a slovenských knih, které po jejím přechodu do *Copernicus Lodge* byly darovány knihovně Torontské Univerzity.

Lída byla prvním členem své rodiny, která se pyšnila řidičským průkazem. Netrvalo dlouho a lidé v Batawě začali hovořit o bláznivé ženě, která je předjížděla na silnici, kde byly pouze dva pruhy.

Kdykoliv v *Maple Leaf Gardens* hostovala Metropolitní opera (Lída byla vášnivý fanoušek opery), její auto, nacpané přáteli, se vydalo na 173 km dlouhou cestu z Batawy do Toronta.

Vyrostla v oblasti malých horských potůčků, ale široko daleko nebylo žádné koupaliště. Kde se naučila plavat? V každém případě v době, kdy rodina vlastnila chatu, majitelé člunů a jiní sousedé si rychle zvykli na barevnou koupací čepičku, nedoprovázenou lodí, mířící k malému kamenitému ostrůvku uprostřed jezera vzdálenému míli od výchozího bodu, na poloviční cestě nazpět.

Na všech jejích výpravách ji doprovázel jeden z jejích psů, kteří našli zvlášť zalíbení při její práci v zahradě - v rezidenci i na chatě. Na jaře, všechny její oblíbené květiny a nové odrůdy, které našla v zahradních katalozích, ožily, zvlášť v okolních kanadských lesech, které se Lída pokoušela poevropštit narcisy, sněženkami a konvalinkami. Hodiny a hodiny v zahradě způsobily bolesti a artritické klouby.

Snad nejméně očekávaný byl její dlouhý život, během kterého došlo k mnoha změnám. S tím ruku v ruce přicházely postupně tělesné problémy: slábnoucí zrak ji donutil vzdát se své čtenářské vášně i háčkování. Bolavé klouby ji připravily o radost práce v zahradě, potom o pobyt na chatě i ve své rezidenci, a nakonec po přestěhování se svým psem do *Copernicus Lodge* i o samostatnost. To všechno navršené zrychlující se slepotou a demencí. Darem bylo, že všechny změny dokázala přijmout. Zemřela 7. prosince 2013.

(Autorem anglického rozloučení je syn zesnulé, Alexander Havrlant - pro krajanský tisk do češtiny přeložil Josef Čermák).

Za Marií Jelínkovou - 87

(V sobotu 4. ledna 2014 sloužil v kostele sv. Václava v Torontu Rev. Libor Švorčík mši za Marii Jelínkovou, které se zúčastnila skupina jejích sokolských sester a jeden bratr z Torontské sokolské jednoty, jíž byla členkou. Za všechny se s ní rozloučila starostka Kanadského Sokola a vzdělavatelka torontské jednoty, Anna Janoušová, jejíž vzpomínka následuje. Zachytila život Marie, talentované (nepřekvapuje, že jedním z jejích předků byl velký český básník), živelné ženy, s kterou se život nemazil. Věděl jsem o její bitvě s klíšťaty, ale nevěděl, kdo se o ní staral poslední roky jejího života. Za tu informaci sestře Janoušové děkuji: je dobře si občas připomenout, jak skvělé lidi mezi sebou máme. JČ)

Sestra Marie Jelínková se narodila 11. 7. 1926 ve Spišské Nové vsi na Slovensku, kam byl její otec odvelen a kde vykonával vojenskou službu. Po nějaké době se přestěhovala s rodiči do Prahy a začala docházet do školy Domácích prací.

Po dokončení školy nastoupila do zaměstnání v Druťově jako návrhářka oděvů a později v životě, při práci a výchově svých dětí, Marcely a Dany, dokončovala dále textilní průmyslovou školu v Jihlavě, kam každou sobotu ve dvě ráno dojížděla vlakem na víkendové studie. Po invazi Sovětské armády do Československa se Marie rozhodla v roce 1969, že svůj třídní výlet v Rakousku prodlouží na neurčito. Požádala kanadské úřady o vystěhování do Kanady. Vyřízení trvalo celý rok, tak pilná Marie využila dobu prací v nemocnici. Z Rakouska letěla do Montrealu, kde se usadila, začala pracovat ve dvou zaměstnáních a zároveň se stala členkou Montrealské sokolské jednoty. S vervou jí vlastní se zapojila do sokolského života a všech sokolských aktivit.

V roce 1980 se přestěhovala do Toronta za novou práci a hned přestoupila do torontské jednoty. Sokol bylo místo, kde získala mnoho nových přátel a později Sokol nazývala svou rodinou. Maruška žila heslem: *Ve zdravém těle zdravý duch!*

Velmi často zdolávala Bruce Trail, stanovala, lyžovala, provozovala turistiku. Věnovala se astrologii a houbám, byla členkou klubu mykologů a tam s Dášou Táborskou po společných výletech zkoumaly houby, třídily na jedlé, málo jedlé a jedovaté. Bylo vždy zábavné ji trochu poškádlit, že ta houba není ta pravá a čekat co ona na to. Pro její lásku ke květinám, bylinkám v medicíně, si vysloužila přezdívku Maruška-zdravuška. Měla pro každého dobrou radu jaký čaj, jakou bylinku na to neb ono. Měla jednu slabost a to bylo dobré italské *double Espresso*. To třeba i po cvičení v noci se zastavila si jedno dát, ale muselo být dvojité, jinak se, jak říká Jarmilka, moc rozzlobila, šla pro nové a to bylo pak *triple espresso*. A přesto všechno klidně spala. Touto slabostí na italskou laskominu získala přezdívku *Espresso lady*.

Když ztratila ve svých 64 letech práci, zapsala se na tříletý program gerontologie a ve svých 67 letech s úspěchem graduovala. Pak se věnovala malování a cvičení se starými lidmi a vždycky o nich říkala moje babičky a dědečkové, i když sama byla kolem sedmdesátky. Nikdy nám neřekla, že je potomkem Karla Jaromíra Erbena, jednoho z velkých českých básníků.

Nedovedu si představit Vsesokolské slety a slety v Americe a Evropě bez Marušky, a bylo jich dost. V roce 2000, na druhém sletě ve svobodné České republice, se poprvé setkala s klíštětem a boriolozou. Ale to ji neodradilo a na příští slet jela opět s tím, že do lesa nepůjde. Když mi pak říkala, že ji klíště kouslo na Václavském náměstí, zdálo se mi to nepravděpodobné. Skutečně od té doby nebyla v pořádku, byla dost nemocná, a v roce 2008 diagnóza zněla *vascular dementia* a Maruška musela do domova s pečovatelskou službou, kde dlouho s nemocí bojovala. Poslední dva roky jako by to vzdala. Zemřela 28. prosince 2013, tiše, bez bolesti.

Nejvíce ze všech sokolů se sblížila se sestrou Jarmilou Bečkovou, která ji pravidelně každý den chodila navštěvovat, prožívala s ní celé ty roky v ústavu a udržovala spojení s rodinou. Za to jí všichni moc děkujeme.

Maruško, nashledanou na dalším sletě, tam nahoře, čekej na nás a cvič! NAZDAR!

Anna Janoušová

**SOKOLSKÁ ŽUPA KANADSKÁ
ZVE VŠECHNY PŘÁTELE A PŘÍZNIVCE
ZIMNÍHO SPORTU NA SVÉ
43. ZIMNÍ HRY,
KONANÉ V SOBOTU 22.ÚNORA 2014
VE STŘEDISKU "HORSESHOE VALLEY"
RESORT BARRIE, ONTARIO
ZAČÁTEK HER:
BĚH V 10.00 - SLALOM A SNOWBOARDING VE 13.00
LHŮTA PRO PODÁNÍ PŘIHLÁŠEK
Pondělí 17. ÚNORA 2014**

**SOCIAL GATHERING AND MEDAL CEREMONY AFTER THE
COMPETITION UPSTAIRS IN THE MAIN CHALET
INFORMACE A PŘIHLÁŠKY**

**WENDY MALYSAK EMAIL:
WENDYNEWMARKET@SYMPATICO.CA**

Sokol Canada website www.sokolcanada.ca

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Mr. Lindsay

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Urbanizace v Číně

1. část

Pro Satellite z Číny bývalý konsul v Torontu Richard Krpač

Vesničan vyrábějící plastové hračky v Kantonu nebo uklízející ulice v Šanghaji má pro čínskou ekonomiku pětkrát vyšší přínos nežli tentýž vesničan hospodařící na svém půlhektarovém poličkou uprostřed sečuánských hor.

Tato, poněkud cynická pravda, kterou vzalo pragmatické komunistické vedení země za svou mantru okolo roku 1980, se stala hlavním motorem čínského ekonomického zázraku uplynulých třiceti let. Stovky milionů obyvatel vesnic v čínském vnitrozemí se vydaly za vidinou lepšího života do čínských aglomerací na východním (Peking, Šanghaj, Tianjin) a jižním pobřeží (Guandong/Kanton, Shenzhen). Čína tak v mnoha aspektech následuje cestu, kterou v historii ušly mnohé další země v Evropě i v Severní Americe. Pittsburgh, Detroit nebo Chicago by se v devatenáctém století stěží staly průmyslovým srdcem amerického Středozápadu bez přísunu levné pracovní síly z Evropy a průmyslová revoluce v Británii by se záhy zadrhla nebytí stovek tisíc vesničanů vyhnaných z polí do manufaktur v Glasgow, Manchesteru a Londýně v rámci procesu ohrazování.

V čem se čínská cesta liší od britské či americké na první pohled je magnituda. Čínská cesta k urbanizaci a k prosperitě není postavena na zádech a mozolech milionů, ale stovek milionů osob. Zatímco v roce 1980 žilo v čínských městech 200 milionů obyvatel, o třicet let později v roce 2010 se už hovoří o takřka 700 milionech a v roce 2030 bude dle prognóz žít v čínských aglomeracích 1 miliarda obyvatel (sic!). Jinými slovy, během půl století od smrti Mao Ce-tunga, který až do svého skonu dogmaticky trval na striktním rozdělení venkova a města, naroste počet obyvatel čínských měst o 800 milionů - o populaci USA a EU dohromady. Předpokládá se, že v roce 2030 bude 221 čínských měst větších než jeden milion a 23 větších než pět milionů. V rámci čínské urbanizace tak mimoděk dojde k daleko největší migraci v historii lidstva. Zajímavým ukazatelem urbanizace, resp. industrializace

země je okamžik, kdy počet městských obyvatel převyší počet obyvatel vesnic - ve Velké Británii k tomu došlo v roce 1851, v USA v roce 1920 a v Číně v roce 2011.

Dalším rozdílem čínské urbanizace oproti evropským a americkým je, že čínskou hrbolitou cestu k prosperitě nepopisuje Charles Dickens, Emile Zola nebo Upton Sinclair, ale úředníci Světové Banky, OECD, Greenpeace a McKinsey. Příběhy čínských Oliverů Twistů tak poněkud zanikají mezi statistickými údaji a prognózami budoucího vývoje. Přitom o dramatické a mnohdy i tragické lidské osudy není nouze, neboť, podobně jako v případě jiných zemí, i Čína má problém podělit se o výnosy industrializace s těmi, na kterých je celý její úspěch postaven. V současné době se odhaduje, že více než 250 milionů přistěhovalců z vesnic nemá povolení k pobytu ve městě, kde žije a pracuje - a je nadále registrováno ve vesnici svého původu, odkud odešli leckdy i před několika desítkami let.

Hukou -

čínské povolení k trvalému pobytu

Povolení k trvalému pobytu, tzv. *hukou*, vzniklo v padesátých letech dvacátého století a hlavní inspirací při jeho zavádění byla kontrola a restrikce obyvatel dle sovětského vzoru. Držitelé vesnické *hukou* měli především povinnost žít v městech, resp. odvádět družstvu potažmo státu výnosy svých polí. Lidé ve městech neměli nárok na půdu, ale dostávali potravinové lístky. *Hukou* zároveň komunistickému režimu posloužilo k naprostému oddělení vesnic od měst a zamezení migrace během hladomorů a represí během Velkého skoku a Kulturní revoluce. Od smrti Mao Ce Tungu v roce 1976 se postupně režim *hukou* uvolňoval - dnes je jeho hlavním smyslem v

případě vesnické *hukou* právo k užívání cca půlhektarového pole, a právo na bydlení, sociální a zdravotní zabezpečení a k přístupu dětí do státních škol v případě městské *hukou*.

Z této poněkud generalizující definice (v kombinaci s neochotou místní samosprávy vydávat přistěhovalcům městská *hukou*) vyplývá hlavní problém čínské urbanizace, který někteří komentátoři nazývají čínským urbanistickým apartheidem. Čtvrt miliardy přistěhovalců žije ve městech bez přístupu k sociálním a zdravotnickým službám. Většina z nich nemá nárok na standardní příspěvky na bydlení, žije v ubytovnách postavených vedle továren, pracuje šest dní v týdnu, 10 - 12 hodin denně za průměrný měsíční plat okolo 6 000 Kč. Do domovské vesnice se vrací jednou ročně na dva týdny během čínského Nového roku. Děti obvykle zůstávají s prarodiči na vesnici - rodiče na ně ve městech nemají čas a státní školy je nemohou přijmout.

Na druhé straně, průměrný výdělek farmáře na vesnici je čtyřikrát menší nežli nejnižší mzdy ve městě - pouhých 1500 Kč měsíčně. A mnozí migranti vydělají ve městě za měsíc tolik, jako jejich bratrance na vesnici za rok. Motivace ekonomicky aktivní části populace k přesunu do měst tak je zřejmě na první pohled a jen stěží lze předpokládat, že proud přistěhovalců ustane.

Situace čínských migrantů ve městech v lecčems připomíná situaci přistěhovalců či cizinců v mnoha rozvojových (Indie, Brazílie), ale i vyspělých zemích - viz již mnoho let trávající vypjatá diskuse v americkém Kongresu a některých státech americké Unie o právech mexických nelegálních přistěhovalců na vzdělání jejich dětí a sociální podporu. Situace v Číně je však navíc komplikována neobvyklou strukturou finančních toků mezi čínským státem a místní samosprávou. S mírnou nadsázkou lze říci, že čínský stát bere vše, nedává zpět nic a navíc očekává, že místní samosprávy pokryjí veškeré náklady na bydlení a zdravotní a sociální zabezpečení svých obyvatel z vlastních zdrojů. Podle zprávy Světové banky disponuje místní samospráva pouhými 34 procenty daňových odvodů, zato je povinna hradit 60 procent nákladů na veřejné služby pro své obyvatelstvo.

Tento alibistický přístup čínského ústředí má několik dopadů. Za prvé, stát je na úrovni samospráv vyhladovělý a zadlužený, zatímco na úrovni ústředí se topí v přebytku. Za druhé, místní samosprávy financují své potřeby prostřednictvím velmi diskutabilních finančních nástrojů, potažmo prodejem zemědělské půdy, ze které vypudily vesnické obyvatelstvo. Za třetí, ochota místních samospráv platit sociální a zdravotní náklady za početnou migrující komunitu je logicky mizivá. A konečně za čtvrté, městské obyvatelstvo nejen, že hledí na přistěhovalce jako na nižší kastu vykonávající podřadné práce, ale zároveň trpí obavou, že se dříve či později s nimi bude muset dělit o své městské výhody.

Reforma *hukou* - povolení k trvalému pobytu byla již několikrát v minulosti připravována, aby byla vždy potichu zastavena. Experti se však shodují, že reformu nelze odkládat donekonečna a že vláda prezidenta Xi Jinpinga a premiéra Li Keqiangua, o níž se předpokládá, že bude vládnout do roku 2023, k ní bude muset relativně brzy přikročit. Náklady na pokrytí sociálních a zdravotních potřeb 300 milionů migrujících obyvatel odhaduje vládní think-tank (Centrum pro výzkum) rozvoje na 3,6 bilionu Kč ročně, což je částka rovnající se třem procentům čínského HDP. Na takto obrovských nákladech by se samozřejmě velkou měrou musela podílet centrální čínská vláda - radnice už nyní dluží kvůli masivním injekcím do infrastrukturálních projektů během finanční krize 40 - 60 bilionů Kč. Reforma *hukou* však není jen samoučelným požadavkem lidsko-právních idealistů - kromě odstranění diskriminace by zvýšené příjmy přistěhovalců měly zásadní pozitivní dopad na roztočení kola spotřeby - a zvyšující se domácí spotřeba je považována za základní předpoklad pokračujícího čínského růstu.

Status migrujících pracovníků jako občanů druhé kategorie je dlouhodobě neudržitelný. Některá progresivní města (Chongqing, Šanghaj) již začala s pilotními programy zaměřenými na napravení situace. Rozhodující roli však bude hrát rozhodnutí na centrální úrovni o radikálním navýšení finančních zdrojů místních samospráv.

Pokračování příště

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME
A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

EDENVALE BISTRO 26 Aerodrome

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at info@bistro26.ca

Zápisky od Pacifiku (2014-1)

Omlouvám se za svou neznalost, ale i přesto si dovolím položit otázku: odkud pochází počáteční impuls a pak energie, která žene vesmírem kometu ISON rychlostí zhruba 380 km za vteřinu? (Připomínám si v učebnách přednášený zákon o zachování a proměně energie jedné v jinou, ale nějak mi to nepomáhá!)

To mne vede k občasně otázce stran *Velikého třesku*. Ano, že k němu došlo snad s určitostí zjistili učenci. Ale proč? A z čího popudu?

Vzdělanější laskavý čtenář snad mi otázky odpustí a nebo na ně odpoví.

Zpráva o rozhodnutí vedení Kanadské pošty (Canada Post) je dalším zpochybněním častého sdělení přítele R.F., dopisovatele Nového domova a Satellitu, o nejlepší zemi světa, Kanadě.

Snad v každé solidní, vyspělé zemi centrální banka, železnice, policie, armáda a pošta patří do správy státu. Ke kanadské poště: v nadcházejících letech se zde tato státní služba promění do podoby, která možná existuje v zaostalých zemích a nebo existovala před dvěma sty léty. Bude zrušena dodávka poštovních zásilek ve městě, zdraženo značně poštovné a to nejen v důsledku všemocného digitálu, který komunikaci přesunul z poštovních doručovatelů na monitor PC, ale nepochybně i v důsledku neschopného řízení včetně horentních příjmů a *bonusů* vedení Pošty. (O uniových platech nevím, nemohu komentovat.)

Dovedli si ti, změnu připravující, uvědomit, kolik velmi svízelných ba i nebezpečných situací způsobí nový systém, kdy adresát očekávající důležitou zásilku bude se pro ní muset dostavit do nově zřízené sběrný, možná značně vzdálené od obydlí? Nemocný senior, který je odkázán na veřejnou dopravu, ve Vancouveru právem považovanou za špatnou? Nepřipomíná to krajně nepodařený žert, štulec zdravému rozumu a státní solidnosti a zodpovědnosti?

Je vskutku nepochopitelné, jak dnes, v době moderní technologie, kdy stát není řízen socialistickými pětiletkami, ale snad inteligentními odborníky, tohle se může dít. Jakoby dobře placení borci v Canada Post teprve teď si uvědomili vliv digitálu, fenoménu, který se nezrodil včera ani vloni. Proč se dávno nepoučili z grafů, které teď předkládají veřejnosti? Toto neuvěřitelné rozhodnutí pochází z hlavy pana Chopry, CEO Canada Post, jehož plat byl od 1. února 2011 zvýšen ze 422500 na 497100 dolarů (ne za pět let, ale za rok, samozřejmě). Pod jeho velením jsou zaměstnáni: dva *group prezidenti*, 7 *senior vice-prezidentů*, 12 *vice-prezidentů*, jak sděluje Crown Corporation webside. Co k tomu dodat? Bravo!

Čeho ještě bude našinec v zemi nevyužívající vždy nejlépe jejího nerostného bohatství k užítku svých občanů, svědkem, než jí opustí navždy?

V roce 2010, pro olympijský Vancouver, jednou z neznámějších a neváženějších osobností se stal hlavní organizátor her, John Furlong. Zřejmě organizačně schopný muž. Zdalipak jej napadlo, co je za tři roky potká? V jakém dramatu se ocitne? A zde je jádro pudla, zakopaný pes, záhada, překvapení. Obvinění novinářkou za přestupky spáchané na mládeži svěřené mu k výchově, před desítkami let. Došlo k nim skutečně, nebo je to zlý záměr novinářky? Proč právě teď, kdy muž dosáhl statu jisté celebrity a vážnosti, snad i movitosti? Najdou pravdu pravdoucí právníci v litigálním klání? Je pád pana Furlonga z vrcholu do propasti opodstatněný nebo není? Proč ti údajně postižení a postižené promluvíli teprve dnes? Jsou jejich zranění dosud bolestivá, rány otevřené? Nebo spíš jejich bankovní konta očekávají naplnění? Dosud, jak se zdá, odpověď nezná nikdo. Ale ať tak či onak, na tu slavnou vancouverskou olympijskou šarádu padl neočekávaný stín, olympijské kruhy ztratily soudržnost ...

Jsem děd, který občas se s vnučátky dívá na animované filmy pro děti. Mocná technika podepsala se samozřejmě také na tomto umění, stejně jako fantazie tvůrců. Dodávají na obrazovku či DVD postavičky lidí i zvířat sestavené do různých až prapodivných podob, mnohdy sotva lidské bytosti připomínající.

Je samozřejmě nemalé umění vymyslet příběh pro děti vhodný, s jistým poučením, zábavný, srozumitelný, pohádkový. Kvantita takových programů je ohromná, kvalita velmi kolísavá. Využití nejmodernější digitální technologie zcela patrné.

Ale došlo u nás i k promítání slavného kresleného filmu Walt Disneye a co uviděla vnučátka a co já, stařík, stejně uchvácený slavným filmem mistra, vytvořeného dávno před digitálními zázraky, ale vytvořeného po zralé úvaze, nejen schopností autorského kolektivu a samotného W. Disneye ale i s nemalou dávkou moudrosti a citu pro dětskou duši!

Jaká to je podívaná, dokonalá ve všech hodnotících aspektech! *Sněhurka a sedm trpaslíků!* Nespočet hodných zvířátek, k zullibání půvabní trpaslíci, líbezná Sněhurka, melodická hudba. Zlá a ohavná baba nezůstane za svůj bídný čin dlouho nepotrestána. Ale žádné výbuchy a děsivá dramata, jen bouře s blesky a lijavcem, dílo to přírody.

Co dnes kromě zmíněných filmů pro malé posluchače je jim v hojnosti dodáváno? Příšery a obludy oněch skládacích *Transformerů*, jejichž klad je než v požadavcích na šikovnost dítěte.

Poněkud zjednodušený závěr: pokud Amerika dodala do světové kultury jazz a řadu spisovatelů, snad i několik dnes již klasických filmů z Hollywoodu, pak pro malé i mladé posluchače zmíněný film, který si zcela zasluhuje též zařazení mezi díla klasická, s časem se neměnící hodnoty.

Čím se dá vysvětlit až neuvěřitelně vysoký počet vlakových neštěstí, knimiž v poslední době došlo, v Evropě stejně jako na tomto americkém kontinentu? Při tom všem technickém pokroku! Lidská nedbalost, stále více zanedbávaná údržba? Myslím, že ani není třeba, abych si ten náhlý vzrůst takových neštěstí srovnal s historickou statistikou. V případě amerického kontinentu pak rostoucí počet obyvatelstva sotva jako vysvětlení obstojí, železniční doprava tu není nejpoblábnějším dopravním prostředkem obyvatel.

Zřejmě zanedbávání prostých úkonů na úkor chvatného pokroku je omylem...

A zde ještě si dovolím osvěžit už nejednou připomenuté stažení statisíců automobilů nedávnych ročníků z trhu z bezpečnostních důvodů. Závada shledána jednou na té části vozidla, jindy na jiné.

Pokud tyto Zápisky vyjdou jako první v roce 2014, pak váženým čtenářům Satellitu přeji pro ten nadcházející rok *dobré zdraví, pohodu a spokojenost* a sobě pak, abych si v dalších Zápiscích (pokud se ocitnou na stránkách Satellitu) při jejich sepisování nemusel nasazovat *Růžové brýle mámení!*

PF ze Severního Vancouveru tímto posílá

Vladimír Cícha

Monument ZNOVUKŘÍŽOVANÝ na Masaryktownu potřebuje naši pomoc

VÁŽENÍ PŘÁTELE,

od doby postavení a oficiálního odhalení monumentu Znovukřížovaný sochaře Josefa Randy z Winnipegu, na jehož vybudování se na Masaryktownu v Torontu zasloužil zejména Klub-231 v exilu, uplynulo již 24 let. Nadešel čas k jeho nutné restauraci.

Obracíme se na Čechy, Slovaky a kanadské přátele s prosbou o finanční podporu na uskutečnění tohoto nezbytného projektu. Odhad na celkovou opravu monumentu činí 15.000 CAD. Peněžní dary prosím adresujte na Masarykův ústav s určením „K 231 monument“. Charitační potvrzení budou vystavena na plnou částku daru. Rádi bychom tuto opravu ukončili k 25. výročí jeho odhalení, které připadne na 2. červenec 2014.

Vám všem, kteří se na restauraci tohoto památného díla budete podílet, již dnes jménem Masarykova ústavu děkují.

S úctou k členům Klubu - 231 v exilu, jakož i ke všem známým i bezjmenným, kterým byl tento monument věnován.

František Ječmen
prezident MMI

Bližší informace
podá kancelář MMI,
také telefonem (416) 439 4354

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

Židlický ani Jágr o olympiádě nechtějí mluvit Toronto-New Jersey 3:2 (1:0, 1:2, 0:0, 0:0 - 1:0)

Úvod utkání patřil hostům, ale první branku vstřelil v 16. minutě torontský Bozak. Hostům se podařilo srovnat na začátku druhé třetiny Henriquem. V 26. minutě sice van Rimsdyk znovu dostal domácí do vedení, ale to trvalo pouhých 27 vteřin, kdy se Cloweovi z přihrávky Marka Židlického podařilo vyrovnat. Byla to již Židlického 17. asistence a připočteme-li k tomu sobotní branku v prodloužení proti Floridě má tento obránce 25 bodů v kanadském bodování. a je v této kategorii na druhém místě mezi Devils hned za Jaromírem Jágre, který má 36 bodů. Ten svoji bilanci mohl ještě vylepšit při samostatných nájezdech, ale tak dlouho mixoval s pukem až ho torontský brankář Bernier vychytil. Jediným hráčem který samostatné nájezdy proměnil byl torontský van Rimsdyk. Marek Židlický si po utkání postěžoval, že asistence v tomto zápase nic neznamená, protože Devils prohráli.

Otázky torontských novinářů se však týkaly hlavně událostí posledních dnů, kdy byla zveřejněna nominace na OH v Soči. Marek Židlický říká, že se zatím

nepodíval na nominace ostatních týmů, českou nominaci si prohlédl, ale nechce ji komentovat. Podle Židlického je na to dost času navíc se musí respektovat rozhodnutí trenéra. O mladém kolegovi v obraně Gudasovi z Tampy tvrdí, že je to tvrdý bek, kterému nominace zvýší sebevědomí. Skutečností je, že nikdy snad ještě Gudas za národní mužstvo nehrál, což mu může rovněž pomoci při získávání zkušeností. Židlický důrazně odmítl názory severoamerických novinářů, že slabinou českého týmu je právě obrana. Mužstvo tam nejede pouze bránit, ale jede tam udělat nejlepší výsledek.

JAROMÍR JÁGR PŘI KOMERČNÍ PŘESTÁVCE

Na dotaz, co je s Patrikem Eliášem, odpověděl Marek Židlický, že má pohmožděnou spodní část těla, ale že do olympiády by měl být v pořádku. (V čtvrté části zápasu v Coloradu, který Devils prohráli na sam. nájezdy 1:2, již Eliáš hrál.) Přípravenost ostatních týmů jako je třeba Slovensko však nechce hodnotit, protože je to velká neznámá. Nyní se však soustřeďuje na NHL, protože do konce regulérní soutěže chybí přes třicet zápasů a New Jersey je ve Východní konferenci na 12. místě.

Ještě skoupější byl po zápase Jaromír Jágr, který tvrdil, že do olympiády chybí ještě měsíc a že se o ní bude bavit až k tomu bude čas.

Aleš Březina - Toronto

Hokejisty polského Sanoku povede český trenér Miroslav Fryčer

Novým trenérem hokejistů Ciarko PBS Bank KH Sanok byl v neděli oficiálně jmenován Miroslav Fryčer. Čtyřiapadesátiletý kouč byl v aktuálně druhém týmu polské ligy dosazen do čela současné trenérské dvojice a poprvé se představil v úterním utkání proto Cracovii Krakov. Bývalý útočník Québecu, Toronta, Detroitu nebo Edmontonu se do Polska stěhuje po pětiletém působení v Itálii, kde vedl Fassu a Merano. Z české extraligy je Fryčer známý z angažmá ve Vítkovicích, které koučoval v letech 2006 a 2007. Fryčer byl prvním českým hokejistou, který nastoupil a skóroval v utkání hvězd NHL.

čtk-sport.cz

**Hledáme česky mluvící
chůvu
na občasné hlídání dětí
v našem domě
v Mississauze.
Prosím volejte
na tel. č. (416) 575-9360**

2303-20

**Nabízí se péče o
postíženého či staršího
člověka!**

**Středoškolač s praxí v ČR i
Kanadě, 43 let jako společník,
pomoc při přemísťování, vařím a
i dokážu leccos opravit. Sám
mám lehčí postižení. Mluvím
anglicky, rusky a německy.
Jezdím na kole, mám český
řidičský průkaz. Odpovím
každému. Kontakt: Dan**

Newman:

**25 ESPLANADE
POSTE RESTANTE
TORONTO, ON
M5W 1A1**

Hlasová schránka: 416/604-5829

2304-01

**863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080**

**281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330**

UNIGLOBE Enterprise Travel

Formally Nitro Travel

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

- Tailor Made Holidays
- Travel Insurance
- Ocean/River Cruises
- Air Tickets

1221 Yonge Street (at Summerhill subway)
Toronto, M4T 1W4
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311
Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM
Saturday: By appointment

MEMBER OF:

1810380

Go, See, Experience

ROYAL LEPAGE

Signature Realty

R

**Rosti
Brankovsky**

Broker
Jedinečné služby

**Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem,
to může udělat za vás.**

**Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*,
Rosti Brankovský vám ho může ukázat.**

Jsem tu pro vás!

**Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268**

www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

